

www.sharghdaily.ir

چهارشنبه ۱۲ آذر ۱۳۹۹ • ۱۶ ربیع‌الثانی ۱۴۴۲ • ۲۰ دسامبر ۲۰۲۰

سال هجدهم • شماره ۳۸۷۹ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۵۴ • اذان مغرب ۱۷:۱۱

اذان صبح فردا ۵:۲۸ • طلوع آفتاب ۶:۵۸

fardashargh@gmail.com

روزنامه شرق

کوچه رنگی عنوان پروژه‌ای است که در قالب طرح محله رنگی در منطقه ۹ اجرا شده است. عکس: سجاد طلوعی، فارس

روزها

زندگی را برای هم سخت‌تر نکنیم

به بهانه روز جهانی معلولان

زهرا پورجعفریان

به کسی با کمی تفاوت می‌رسند از خودشان رفتارهای عجیب و غریب نشان می‌دهند. مادر و پدر «م» که دختر زیبای کم‌بینایی است، در جلسه‌ای می‌گفتند ما مشکلی با ویژگی دخترمان نداریم، اما دیگران نمی‌پذیرند و باعث ناراحتی می‌شوند: در مدرسه به مدیری که با سختی و دشواری پذیرفته دخترمان کنار دخترهای دیگر مدرسه معمولی درس بخواند خرده می‌گیرند که چرا دخترمان را ثبت‌نام کرده‌ایم یا در رستوران تا دخترمان را می‌بینند طوری رفتار می‌کنند که به فکر فرو می‌رویم. امسال روز جهانی معلولان بهتری داریم؛ بهتر از تمام سال‌های گذشته. چرا؟ چون مسئولان نمی‌توانند با معلولان عکس‌یادگاری برای سایت‌های خبری و گزارش‌ها بگیرند و شعار حمایت از معلولان سر بدهند. معلولان با هوشمندی راهی پیدا می‌کنند و ما هستیم که باید کمی به فرهنگ و اجتماعی که در آن هستیم، نگاه کنیم. ما، من و شما چقدر به رفتارمان با معلولان دقت داریم؟ البته باید اضافه کنم که کرونا مشکلات بی‌شماری را برای معلولان به وجود آورده است؛ مشکلات فراوانی در زندگی روزمره، رفت‌وآمد، خرید، تحصیل و درمان. همه‌چیز سخت‌تر شده است. آموزش‌های آنلاین چقدر به کودکان دارای نیازهای خاص توجه دارند؟

چند وقت پیش دخترپچه‌ای را دیدن دوست معلول ما به مادرش گفت: «این دختره کار بدی کرده این‌شکلی شده؟...» مامان باباش کار بدی کردند؟» با پچه‌هایمان از معلولیت حرف بزینم. معلولیت خشم خدا و تنبیه و مجازات نیست. زندگی کوتاه است و چاره‌ای نیست، باید با آن کنار آمد. همان‌طور که حافظ می‌گوید: «رضا به داده بود وز جبین گره گشای/ که بر من و تو در اختیار نگشادست». زندگی را برای هم سخت‌تر نکنیم.

استادان نام‌گذاری و برچسب‌زدن هستیم؛ معلول، اقلیت، توان‌یاب، توان‌خواه و بسیار لقب و عنوان دیگر. همه باید شبیه هم باشیم و تفاوت‌ها را برنمی‌تاییم. تفاوت در رنگ پوست، چشم، لهجه، زبان، قد، وزن، قیافه و ظاهر افراد. دسته‌های مختلفی را می‌سازیم، برای هر کدام روزی را مشخص می‌کنیم و در همان روز درباره موضوعی که روز آن است، حرف می‌زنیم؛ فقط یک روز در سال، آن هم فقط حرف. بی‌آنکه توجه کنیم افراد حاضر در این دسته‌ها در روزهای دیگر سال هم باید زندگی کنند. باید با ویلچر از پله‌های خاموش مترو بالا بروند، با عصای سفید از خیابان رد شوند، از روی ماسک بتوانند لب‌خوانی کنند تا بفهمند طرف مقابلشان چه می‌گوید و...

هر انسانی منحصربه‌فرد است و با دیگری تفاوت دارد. اما گاهی این تفاوت‌ها بیشتر به چشم می‌آیند؛ آن‌قدر که نظام آموزشی آنهایی را که متفاوت هستند جدا می‌کند تا به مدارس دانش‌آموزان دارای نیازهای خاص برونند. یونگ معتقد است: «مدرسه به منزله جزئی از جهان پنهان‌وار است و به صورتی محدودتر، شامل تمام عواملی است که کودک بعدها در زندگی با آنها برخورد خواهد کرد و در قیال آن باید واکنش خاصی ابراز کند. لازم است در دوره مدرسه این را بیاموزد که باید خود را با آن عوامل تطبیق دهد». جامعه آن‌قدرها که باید فرصتی برای پرداختن به کودکان دارای نیازهای خاص را که بزرگسالان آینده هستند، ندارد. از همان ابتدا صورت‌مسئله را پاک می‌کنند؛ پچه‌های دارای نیازهای خاص را از بقیه جدا می‌کند، آنها را منزوی می‌کند و انتظار دارد تا پایان عمر این افراد که استعدادها و توانایی‌های مختلفی دارند، فقط در خانه بمانند. آسیب این جداسازی فقط شامل کودکان دارای نیازهای خاص نمی‌شود؛ سایر کودکان هم آسیب می‌بینند. چطور؟ آنها نسبت به این تفاوت‌ها بی‌اطلاع می‌مانند. آن وقت در نقش بزرگسال وقتی و همچنین در یکی از نقاط تلاقی در استان مازندران آتفولانزای فوق حاد پرندگان از سطح تالاب میقان اراک جمع‌آوری شد. علاوه‌براین، در تالاب میل استان اردبیل و همچنین در یکی از نقاط تلاقی در استان مازندران آتفولانزای فوق حاد پرندگان گزارش شده است. اگرچه در سال‌های گذشته هم شاهد چنین رویدادی بودیم، اما شاید شیوع این بیماری در پاییز و زمستانی که ایران و جهان درگیر بیماری انتقال‌یافته از حیوان به انسان است، جای نگرانی بیشتری داشته باشد.

هیچ مورد انسانی‌ای تاکنون گزارش نشده

طلعت مختاری‌آزاد، رئیس آزمایشگاه‌های مرجع کشوری آتفولانز، روز گذشته و در واکنش به انتشار اخبار شیوع آتفولانزای حاد پرندگان اعلام کرد تاکنون هیچ مورد انسانی‌ای از این بیماری در ایران مشاهده نشده است. البته با توجه به اینکه این بیماری تاکنون فقط در سه استان

بار اصلی فرهنگ‌سازی در این زمینه‌ها برعهده مادران و پدران فرهیخته‌ای است که کودکانی دارای نیازهای خاص دارند. آنها که در صفحات شبکه‌های اجتماعی بی‌هیچ ترسی از خودشان و کودکانشان می‌نویسند و آگاهی می‌بخشند. البته با رعایت حریم خصوصی و حقوق کودک- آنها که یاد می‌دهند معلولیت یک ویژگی است و نیاز به پنهان‌کردن ندارد و کسانی مانند وحید رجبلو که با تمام دشواری‌ها ناامید نمی‌شوند و ادامه می‌دهند. آن‌وقت که دهه ۶۰- شبکه‌های اجتماعی نبودند، شاهرخ مسکوب در یادداشت‌های روزانه خود از دخترش غزاله نوشته است: «امروز غزاله را بردم بیمارستان، برای کنترل شش‌ماه وضع پا. بعد از معاینه از دکتر پرسیدم خوب است؟ نظراتن چیست؟ با تعجب نگاهم کرد. توضیح دادم با توجه به «چکمه‌ای» که شب‌ها می‌پوشد وضع پا بهبودی یافته است؟ گفت بله ولی به‌رحال این بیماری را بین نمی‌رود. گفتم می‌دانم و سر و ته مطلب را درز گرفتیم. غزاله شنید. وقتی که داشت لباس‌هایش را می‌پوشید، گفت:

پدر، تقصیر دکتر نیست. دکتر خوبیه.

– چی؟

– که یای من این‌طوره.

– نه. به دکتر چه ربطی داره.

– تقصیر من هم نیست.

– البته که نیست، اصلا تقصیر هیچ‌کس نیست.

– چرا خدا من رو این‌جوری آفریده؟

گفتم آره، شاید حق با تو باشه. به هر حال این مشکل وجود داره. حالا که هست باید یک جوری جبرانش کنی. گفت چه جوری؟ با انگشت زدم به کلاهش. گفتم از اینجا، زهرش رو بگیر».

منابع استفاده‌شده در متن از این‌کتاب‌ها بوده است: روان‌شناسی و تعلیم و تربیت. کارل گوستاو یونگ. ترجمه دکتر علی‌محمد برادران رفیعی- ۱۳۸۹. (صفحه۲۳) روزها در راه، شاهرخ مسکوب.

روزگار کرونایی

دامپزشکی خوزستان اعلام کرده است. دکتر کنارکوهی در این زمینه می‌گوید: امسال با توجه به شیوع نسبتا وسیع بیماری آتفولانزای فوق حاد در کشورهای مختلف از جمله کشورهای مجاور ایران، خطر انتقال و بروز بیماری پررنگ‌تر از هر زمان دیگری است. مدیرکل دامپزشکی خوزستان همچنین می‌گوید: با آغاز فصل سرد سال و آغاز مهاجرت پرندگان وحشی و آزاد به سمت زیستگاه‌های ایران، خطر انتقال و بروز بیماری آتفولانزای فوق حاد پرندگان ایجاد می‌شود. او افزود: امسال با توجه به شیوع نسبتا وسیع بیماری آتفولانزای فوق حاد در کشورهای مختلف ازجمله کشورهای مجاور ایران، خطر انتقال و بروز بیماری پررنگ‌تر از هر زمان دیگری است. کنارکوهی با اشاره به اقدامات مؤثر در کنترل و مبارزه با این بیماری بیان کرد: شناسایی فوری و تشخیص بیماری و اجرای مداخلات ضربتی بهداشتی به منظور کنترل و جلوگیری از انتشار بیماری در منطقه از جمله اقدامات مؤثر در زمینه کنترل و مبارزه با این بیماری هستند.

آکادمی

کرونا، مرگ سالمندان و غفلت جوانان

شما هستند، چیست که برای‌شان این ویروس را هدیه می‌برید؟ جوان‌هایی که سالمندان‌تان را عاشقانه دوست می‌دارید، به خاطر آنها هم شده، دستورات بهداشتی را رعایت کنید. این دستورات و توصیه‌ها آن‌قدر تکرار شده‌اند که دیگر نیازی به بازتکرار آنها نیست و جان کلام همه آنها حضور محدود و بی‌فاصله و حفاظت‌شده و تنها در شرایط ضروری در خارج از خانه است. می‌دانم که این شرایط برای جوانان فعلت و جست‌وجوگر نشاط و شادی بسیار دشوار است؛ ولی شاید

اندیشیدن به این وجه قضیه (حفاظت از سالمندان)، انگیزه و آگاهی آنان را برای تحمل شرایط دشوار بیشتر کند. این پاندمی دیر یا زود خواهد گذشت؛ اما پدران و مادران سالمند، پدربزرگان و مادربزرگان و «خسرو سینیایی»‌ها، «کامبوزیا پرتوی»‌ها، «رنیس‌نیا»‌ها و... دیگر بیش ما باز نخواهند گشت. غفلت جوانان در این پاندمی پیامدهای تلخ در پی دارد. کاش موقعیت خود را درک کنند و نقش و وظایف خطیر خود را به‌درستی بدانند و به آن عمل کنند.

می‌زنند، با بی‌احتیاطی‌های خود این ویروس را به خانه آنها می‌آورند و با غفلتی دردناک سالمندان خود را مبتلا می‌کنند. وقتی که بی‌ملاحظگی‌ها و نبود رعایت دستورات بهداشتی مربوط به کنترل این بیماری را در جامعه و رسانه‌ها می‌بینم، جمععاتی را شاهد هستم که بدون پوشش و فاصله‌گذاری مناسب ساعاتی طولانی را کنار هم و اغلب با گفت‌وگو می‌گذرانند و توصیه‌های بهداشتی را به شوخی می‌گیرند، باید بیرسیم گناه پدربزرگ و مادربزرگ شما، که چشم‌انتظار بازگشت و دیدار

مدتی است که غم فقدان هم‌نوعان، هم‌وطنان و عزیزان خانواده‌های‌مان بر دل‌های‌مان سنگینی می‌کند. طبق آمار و گزارش سالمندان در این هجوم بی‌رحمانه و بلاخیز طبیعت، شدیدتر از جوانان و میانسالان درگیر شده و به کام مرگ فرو

می‌روند. سالمندانی که ما در سایه دانش و تجربه و عواطف آنها زندگی می‌کنیم و بار دشواری‌های هستی را تاب می‌آوریم، اغلب به دلیل بازنشستگی یا احتیاط، کمتر از جوانان و میانسالان فعال در کوچه و خیابان و مراکز تجمع حضور می‌یابند. انتظار چنین است که با این تمهید، آنان کمتر به این بیماری ویروسی مبتلا شوند و از این شرایط بحرانی به سلامت عبور کنند؛ اما دریغ که فرزندان و جوانان‌شان، جوانانی که عشق به آنها در دل و جان‌شان موج

▲ **محمدعلی آرامی**
متخصص مغز و اعصاب

حقوق‌بان

۱۲ آذر؛ روز قانون اساسی

شورای نگهبان از قانون اساسی، انجام این وظیفه را برای رئیس‌جمهور دشوارتر کرده است. علاوه بر این رئیس‌جمهور برخلاف سایر کشورهایی که دارای ساختار جمهوری هستند (اعم از جمهوری ریاستی و جمهوری پارلمانی) به‌عنوان شخص اول کشور (یا همان رئیس کشور) جایگاهی ندارد. نباید فراموش کرد که در کنار ساختار «حقوقی» با ساختار «حقیقی»، جامعه مواج هستیمی که ریشه در تاریخ، سنت‌ها و بنیان‌های اقتصادی و فرهنگی دارد. صرف وجود یک قانون اساسی مطلوب برای ضابطه‌مندی، انتقال و اجرای قدرت کفایت نمی‌کند. نظام حقوقی انگلستان که بیش از ۸۰۰ سال سابقه دموکراسی دارد، در عنوان «پادشاهی» است؛ از سوی دیگر در آفریقا، کشور بحران‌زده کنگو که در تاریخ خود اغلب شاهد کودتا و شورش‌های داخلی بوده، عنوان پرطمطراق «جمهوری دموکراتیک» را یدک می‌کشد؛ آنچه قانون را به فعلیت درمی‌آورد، باور عمومی به قانون‌مداری، پایبندی به تعهدات اجتماعی و فرهنگ همزیستی مسالمت‌آمیز است. قانون اساسی همواره قابلیت اصلاح دارد، همان‌گونه که پس از گذشت یک دهه از زمان تصویب (۱۲ آذر ۱۳۵۸) بازنگری شد و متن جدید در اصل ۱۷۷ موضوع بازنگری را پیش‌بینی کرده است. هرچند در ماده ۶ قانون مطبوعات «انتشار مطلب علیه قانون اساسی» منع شده؛ اما انتقاد، مشروط به درآبودن منطوق و استدلال و پرهیز از توهین، تحقیر و تخریب مجاز است. آنچه در شرایط ایران امروز ضروری به نظر می‌رسد، اجرای کامل و یکسان همین اصول با وجود همه نارسایی‌ها و کمبودها و کاستی‌های احتمالی است.

مشروطیت، همانند اصل چهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ابتدای قوانین بر شریعت اسلام پذیرفته شده بود. اساسا فلسفه «مشروطیت» یا جنبش «حقوق اساسی خواهی» (constitutionalism) تغییر «فصل‌الخطاب» از «شخص» به «شاخص» (قانون) است؛ به این معنا که به جای سلطان، حرف نهایی را نهادی به نام مجلس مرکب از نمایندگان مردم و در قالب «قانون» بزند. درخصوص مبنای حاکمیت، اصل ۵۷ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بیان می‌دارد: «حاکمیت مطلق بر جهان و انسان از آن خداست

و هم او، انسان را بر سرنوشت اجتماعی خویش حاکم ساخته است. هیچ‌کس نمی‌تواند این حق الهی را از انسان سلب کند...». از نکات شایان توجه قانون اساسی، پذیرش تساوی همه افراد مقابل قانون است. در ساختار سیاسی-حقوقی ایران امروز، بالاترین مقام رسمی کشور «مقام رهبری» است. وظایف و اختیارات این سمت مهم در اصل ۱۱۰ در ۱۱ بند فهرست شده، با این حال در پایان اصل ۱۰۷ آمده است: «رهبر در برابر قوانین با سایر افراد کشور مساوی است». این نگاه به عالی‌ترین مقام رسمی کشور، تجلی عینی آیه «قل انما انا بشر مثلکم یوحی» (سوره کهف / آیه ۱۱۰) بوده که پیامبر را نیز مثل و مانند سایر مردم می‌داند.

اصل ۱۱۳ رئیس‌جمهور را به عنوان عالی‌ترین مقام اجرایی کشور بعد از رهبری و مسئول اجرای قانون اساسی دانسته؛ اما عدم پیش‌بینی اختیارات کافی در متن قانون اساسی، بازنگری در سال ۱۳۶۸ و حذف اختیار «تنظیم روابط قوای سه‌گانه» از حیطه اختیارات رئیس‌جمهور به همراه تفسیر

▲ **ابراهیم ایوبی**
وکیل دادگستری

پیشینه آشنایی ایرانیان با پدیده قانون اساسی به اواخر دوران قاجار بازمی‌گردد. دانشجویان اندیشمندانی که با جهان خارج به‌ویژه دنیای غرب در رفت‌وآمد بودند، با آگاهی از دنیای جدید و شناخت بنیان‌های آن مانند نظام حقوقی و قانون اساسی، خواستار مشروط و مقیدشدن اختیارات حکمرانان شدند.

انقلاب مشروطیت جدای از زمینه‌های اجتماعی، با اندیشه سیاسی مدرن گره خورد و با همراهی روشنفکران و بخشی از روحانیون در سال ۱۲۸۵ به صدور فرمان مشروطیت توسط مظفرالدین شاه قاجار و در نهایت تصویب قانون اساسی انجامید. جالب اینکه در دوران پیشامشروطه که مجلسی در کار نبود، قوانینی ترجمه یا تدوین و با فرمان پادشاه برای اجرا ابلاغ می‌شد؛ مانند قانونی که «کنت دموونت فرت» ایتالایی، اولین رئیس‌نظمیه ایران تدوین کرد و با دستخط ناصرالدین شاه ابلاغ شد.

اولین تجربه ایرانیان در محدودیت قدرت، با فرازوفرودهای زیادی همراه بود. این تجربه گران‌سنگ که ۷۳ سال به طول انجامید، در ابتدا صحنه کشمکش مدرن‌ها (مشروطه‌خواهان) و سنت‌گرایان (مشروع‌خواهان) و پس از استقرار از سوی هیئت حاکمه نادیده گرفته شد. با انقلاب اسلامی نظم حقوق اساسی قدیم فروپاشید و قانون اساسی جدید با مبانی دینی جایگزین شد. البته در اصل دوم متمم قانون اساسی

تجربه دیگران

بالاترین شکاف جنسیتی برای افغانستان

مرکز آمار و اطلاعات راهبردی وزارت کار در گزارشی به بررسی میزان ساعت کار واقعی در برخی کشورها پرداخته که ایسنا مواردی از آن را برسته کرده است. طبق نتایج این تحقیق مشخص می‌شود میانگین ساعت کار در ایران در سطح متوسطی قرار دارد و میزان ساعت کار هفتگی زنان نسبت به مردان کمتر بوده است. آخرین اطلاعات از میانگین ساعت کار واقعی در کشورهای منتخب نشان می‌دهد که در سال ۲۰۱۷ کشور قطر با ۴۹ ساعت بیشترین میانگین ساعت کار واقعی در شغل اصلی را در طول هفته به خود اختصاص داده است. در این مدت میزان ساعت کار زنان بیشتر از مردان بوده و شکاف جنسیتی در این خصوص منفی ۴.۲ درصد بوده است. بالاترین شکاف جنسیتی در میانگین ساعت کاری به کشور افغانستان با ۵.۵ درصد و پاکستان با ۳۱.۹ درصد تعلق دارد و در این کشورها ساعت کار مردان بیشتر از زنان گزارش شده است. کمترین میزان شکاف جنسیتی نیز متعلق به کشورهای گرجستان با ۱.۴ درصد و تایلند با ۰.۷ درصد است. ایران به لحاظ میانگین ساعات کار معمول در هفته نسبت به سایر کشورها در سطح متوسط قرار دارد و میزان ساعت کار مردان نسبت به زنان بیشتر است. بر اساس این گزارش، در سال ۲۰۱۹ بیشترین میانگین ساعت کار واقعی در طول هفته به کشور گرجستان و پس از آن ایران اختصاص داشته است. کشورهای مکزیک، تایلند، فیلیپین و کره در رده‌های بعدی و اندونزی، برزیل، اسپانیا، آمریکا، فرانسه و انگلیس به لحاظ میانگین ساعت کار واقعی در سطوح پایین‌تر قرار دارند. آلمان در این مدت پایین‌ترین میانگین ساعت کار واقعی در شغل اصلی را به خود اختصاص داده است. نکته قابل توجه این است که فیلیپین در این گزارش تنها کشوری است که میانگین ساعت کار شاغلان زن و مرد آن برابر بوده و هیچ شکاف جنسیتی در این خصوص دیده نمی‌شود. قوانین ساعات کاری در کشورهای جهان متفاوت است و این امر به مکان، شغل، فرهنگ کار و سبک زندگی در کشورها بستگی دارد. مطابق گزارش‌ها ساعات کار استاندارد در جهان بین ۴۰ تا ۴۴ ساعت در هفته است؛ با این حال در برخی کشورها این آمار بالاتر از میزان متوسط ساعات کار اعلام‌شده است. البته این تحقیق برای پیش از گسترش کرونا بوده و با عدم حضور در محل کار و تفاوت شیوه فعالیت، تغییرات گسترده‌ای در شکل انجام کار صورت گرفته است.

زیر آسمان

جهان ۴۰ درصد فقیرتر شد

یورونیوز: سازمان ملل متحد روز سه‌شنبه فراخوانی برای جذب ۳۵ میلیارد دلار کمک بشردوستانه برای سال آینده میلادی ارائه کرد که از این حیث در نوع خود یک رکورد محسوب می‌شود. این فراخوان در حالی ارائه شده که بسیاری از کشورهای جهان در تازمه‌ترین گزارش خود اعلام کرده که شمار افراد نیازمند به کمک‌های بشردوستانه پس از بحران کرونا دست‌کم ۴۰ درصد افزایش یافته است. در این گزارش همچنین تاکید شده که شیوع ویروس کرونا و همه‌گیری بیماری کووید۱۹ صدها میلیون نفر را در جهان دچار فقر و گرسنگی کرده و بر شدت قطعی در برخی مناطق افزوده است. به موجب طرح‌ها و اقدامات هماهنگ‌شده در سازمان ملل متحد برای پاسخ‌گویی به این بحران بشردوستانه هم‌اکنون دست‌کم ۲۳۵ میلیون نفر در سراسر جهان به دریافت کمک‌های فوری نیازمندند که این میزان در یک سال افزایش ۴۰درصدی را نشان می‌دهد.

به گفته مارک لوکاک، رئیس بخش کمک‌های بشردوستانه سازمان ملل متحد اگر همه ۲۳۵ میلیون فرد نیازمند به کمک‌های فوری در یک کشور زندگی می‌کردند، این کشور پنجمین کشور پرجمعیت دنیا لقب می‌گرفت. وی در ادامه یادآور شد که همه‌گیری بیماری کووید۱۹ بیشترین قربانیان خود را در میان شکننده و آسیب‌پذیرترین کشورها انتخاب کرده است. سازمان ملل متحد همچنین در چند ماه گذشته تاکید کرده ویروس کرونا دهه‌ها پیشرفت اقتصادی و اجتماعی زنان را به عقب برگردانده است. سازمان ملل متحد در این راستا ۳۴ برنامه با ماهیت بشردوستانه برای ۵۶ کشور جهان در سال آینده میلادی در نظر گرفته که هدف از اجرای آنها کمک به ۱۶۰ میلیون انسان از ۲۳۵ میلیون جمعیت آسیب‌پذیری است که در سراسر جهان با گرسنگی، جنگ و مناقشه، تبعات ناشی از تغییرات آب‌وهوایی و نیز همه‌گیری ویروس کرونا دست و پنجه نرم می‌کنند. به گفته وی «کمک‌کنندگان امسال با اهدای ۱۷ میلیارد دلار رکوردی تازه برای تأمین هزینه‌های مالی عملیات بشردوستانه ثبت کردند و اطلاعات نشان می‌دهد که این کمک‌ها به دست‌کم ۷۰ درصد افراد هدف رسیده است».